

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 12.11.2015 – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras v. Gintaras Dockeyvičius ja Jurgita Dockeyvičienė

(Asia C-587/15)

(2016/C 027/21)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Vastapuolet: Gintaras Dockeyvičius ja Jurgita Dockeyvičienė

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko direktiivin 2009/103⁽¹⁾ 2 artiklaa, 10 artiklan 1 ja 4 kohtaa ja 24 artiklan 2 kohtaa, sisäisten sääntöjen⁽²⁾ 3 artiklan 4 kohtaa, 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 47 artiklaa (yhdessä tai erikseen mutta rajoittumatta edellä mainittuihin oikeussääntöihin) tulkittava siten, että jos

- kansallisten vakuutusentajien toimisto (toimisto A) maksaa korvausta osapuolelle, joka on loukkaantunut liikenneonnettomuudessa jäsenvaltiossa, johon kyseinen toimisto on sijoittautunut, koska toisen jäsenvaltion kansalainen, joka oli vastuussa vahingosta, ei ollut ottanut vakuutusta
- tämän korvauksen vuoksi toimisto A tulee vahingon kärsineen sijalle hänen oikeuksiensa haltijaksi ja hakee vastuussa olevan henkilön lähtömaassa olevalta kansalliselta vakuutusentajien toimistolta (toimisto B) hyvitystä kustannuksista, joita aiheutui korvaushakemuksen maksamisesta
- toimisto B, joka ei toteuta mitään erillistä tutkimusta eikä vaadi lisätietoja, hyväksyy toimiston A esittämän hyvitysvaatimuksen
- toimisto B panee vireille oikeudenkäynnin vastaajia (vastuussa oleva henkilö ja ajoneuvon omistaja) vastaan hakeakseen korvausta itselleen aiheutuneista kustannuksista,

kyseisen oikeudenkäynnin kantaja (toimisto B) voi perustaa vastaajia (vastuussa oleva henkilö ja ajoneuvon omistaja) vastaan esittämänsä korvaushakemuksen yksinomaan siihen tosiseikkaan, että se on maksanut toimistolle A aiheutuneet kustannukset, eikä se (kantaja) ole velvollinen osoittamaan, että vastaajan/vastuussa olevan henkilön vastuun edellytykset täyttyivät (hänen tuottamuksensa, lainvastaiset teot, syy-yhteys ja vahingon suuruus), eikä myöskään velvollinen osoittamaan, että ulkomaista lainsäädäntöä sovellettiin oikein, kun vahingon kärsineelle suoritettiin korvaus?

2. Onko direktiivin 2009/103 24 artiklan 1 kohdan viidennen alakohdan c alakohtaa ja sisäisten sääntöjen 3 artiklan 1 ja 4 kohtaa (yhdessä tai erikseen mutta rajoittumatta edellä mainittuihin oikeussääntöihin) tulkittava siten, että toimiston A on, ennen kuin se tekee lopullisen päätöksen korvauksen maksamisesta vahingosta, joka vahingon kärsineelle on aiheutunut, ilmoitettava selvällä ja ymmärrettävällä tavalla (siten, että se ottaa huomioon myös kielen, jolla tiedot annetaan) vastuussa olevalle henkilölle ja ajoneuvon omistajalle (jos kyseessä ei ole sama henkilö) korvaushakemuksen käsittelyn aloittamisesta ja käsittelyn etenemisestä ja annettava heille riittävästi aikaa esittää huomautuksensa tai vastaväitteensä päätöksestä, joka tehdään korvauksen maksamisesta ja/tai korvauksen suuruudesta?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi (*eli vastaajat (vastuussa oleva henkilö ja ajoneuvon omistaja) voivat vaatia kantajaa (toimisto B) esittämään näyttöä tai esittää vastaväitteitä tai epäilyksiä, jotka koskevat muun muassa liikenneonnettomuuden olosuhteita, vastuussa olevan henkilön vastuuseen liittyvien sääntöjen soveltamista, vahingon suuruutta ja sen laskemista*), onko direktiivin 2009/103 2 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa ja 24 artiklan 2 kohtaa sekä sisäisten sääntöjen 3 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa (yhdessä tai erikseen mutta rajoittumatta edellä mainittuihin oikeussäntöihin) tulkittava siten, että huolimatta siitä, että toimisto B ei pyytänyt ennen lopullisen päätöksen tekemistä toimistolta A tietoja maassa, jossa liikenneonnettomuus tapahtui, sovellettavan lainsäädännön tulkinnasta ja korvaushakemuksen maksamisesta, toimiston A on joka tapauksessa toimitettava toimistolle B tiedot, jos viimeksi mainittu tämän jälkeen niitä pyytää, samoin kuin mitä tahansa muita tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimisto B voisi osoittaa [korvaus] hakemuksensa vastaajia (vastuussa oleva henkilö ja ajoneuvon omistaja) vastaan?
4. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi (*eli toimiston A edellytetään ilmoittavan vastuussa olevalle henkilölle ja ajoneuvon omistajalle korvaushakemuksen käsittelemisestä ja antavan heille mahdollisuuden esittää vastaväitteitä, jotka koskevat vastuuta tai vahingon suuruutta*), mitä seurauksia aiheutuu siitä, että toimisto A laiminlyö velvollisuutensa antaa tietoja, seuraavien seikkojen kannalta:
- a) toimiston B velvollisuus hyväksyä toimiston A esittämä hyvitysvaatimus
- b) vastuussa olevan henkilön ja ajoneuvon omistajan velvollisuus korvata toimistolle B tälle aiheutuneet kustannukset?
5. Onko sisäisten sääntöjen 5 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklaa tulkittava siten, että toimiston A korvauksena vahingon kärsineelle maksettavaa määrää on pidettävä pikemminkin riskinä, jota ei ole korvattava ja jonka toimisto A itse ottaa (ellei toimisto B ota tätä riskiä), kuin samaan liikenneonnettomuuteen joutuneen toisen henkilön rahamääräisenä velvollisuutena, jolloin on otettava huomioon etenkin nyt käsiteltävän asian olosuhteet:
- *alun perin korvauselin (toimisto A) hylkäsi vahingon kärsineen korvausvaatimuksen*
 - *tästä syystä vahingon kärsinyt nosti vahingonkorvauskanteen*
 - *toimistoa A vastaan nostettu kanne hylättiin alemmissa oikeusasteissa perusteettomana ja toteennäyttämättömänä*
 - *sovintoratkaisu vahingon kärsineen ja toimiston A välillä saavutettiin vasta ylemmässä tuomioistuimessa, kun viimeksi mainittu huomautti, että jos osapuolet kieltäytyivät tekemästä sovintoratkaisua, asia palautettaisiin uudelleen käsiteltäväksi*
 - *toimisto A perusteli päätöstään sovintoratkaisun tekemisestä lähinnä sillä, että tällä vältettäisiin riidan pitkittymisestä johtuvat lisäkustannukset*
 - *nyt käsiteltävässä asiassa mikään tuomioistuin ei ole vahvistanut liikenneonnettomuuteen joutuneen vastapuolen vastuuta (tuottamusta)?*

⁽¹⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/103/EY (EUVL L 263, s. 11).

⁽²⁾ Euroopan talousalueen ja muiden assosioituneiden maiden kansallisten vakuutusenantajien toimistojen välillä 30.5.2002 tehdyllä sopimuksella hyväksytyt Council of Bureauxin sisäiset säännöt, jotka ovat moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevista tarkastuksista annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY soveltamisesta 28.7.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/564/EY lisäyksessä (EUVL L 192, s. 23).